

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Longanimitas Dei vide tit. Misericordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XV. LOCUS.

Locus non facit laudabilem. Tulit Dominus Deus hominem. Gen. 3. 15. S. Ambr. lib. de Paradiso: quò loci adverte; quia extra Paradisum vir factus est, & mulier intra Paradisum. Ut advertas, quòd non loci, nec generis nobilitate, sed virtute, unusquisque gratiam sibi comparat.

Non Jerosolymis fuisse, sed Jerosolymis bene vixisse, laudandum est. S. Hieron. ep. 13.

Locus non facit sanctiorem. Et aque omnes, quae super caelos sunt, laudent nomen Domini. Pl. 148. 4. 5. Et Dan. 3. 60. *Benedicta aqua omnes, quae super caelos sunt. Domino.* Oleaster, cum aliis putat, illas super caelestes ex his esse, quae terrae parti inferiori ineumbunt. Sed quae tam altè erectae sunt, tamque nobilibus exceptae palatiis, num ideo mutantur naturam? Oleaster in c. i. Gen. factò firmamentò, seu divisione, non videntur mutasse naturam. Locus non mutat mores. Didacus Niss. polit. ccel. p. 1. l. 1. Si locus salvere posset, Sathan de caelo non caderet. S. Gregor. hom. 9. in Ezech.

Locus nullus securus. Quaelibet occulta, loca sine Dei gratià animam salvere non possunt: quòd aliquando in ipsis conspicimus erratis Electorum. Nam Loth in ipsa perverfa civitate fuit justus; in monte peccavit. Gen. 19. 33. *Quid caelo securus? quid paradiso jucundius? Et ta-*

men homo ex paradiso, & angelus de caelo, peccando cecidit. Illius ergo nobis virtus quaerenda est, & gratia postulanda; sine quò nusquam absque periculo & culpa; cum quo nusquam sine justitià esse non possumus. S. Gregor. l. 6. ep. 4. Nusquam est securitas, fratres, neque in caelo, nèque in paradiso, multò minus in Mundo. In caelo enim cecidit angelus sub praesentia divinitatis: Adam in Paradiso de loco voluptatis: Judas in Mundo de Schola Salvatoris. Hæc idcirco dixerim; nè quis sibi de loco isto blandiatur, quia dicitur, locus iste sanctus est: quia non locus homines, sed homines locum sanctificant. S. Bernardus ferm. de ligno, fæno, & stipula.

Christus honorat loca, in quibus honoratur. Cur Dominus venit in civitatem Sichar. Joan. 4. 5. Sichem est idem, quod Salem, juxta Hieronymum; ubi Melchisedec obtulit panem, & vinum, in typum Corporis Christi: Dominus citò illuc pergit; ut illum praesentia sua honoraret. Ob similem causam fugit in Aegyptum juxta S. Leonem f. 3. de Epiph. quia in Aegypto, per Paschalis agni immolationem, tanti mysterii praecessit figura. Sylveira hic.

*Longanimitas Dei vide tit.
Misericordia.*

TITULUS XVI. LUXURIA.

§. I.

*Symbola, & similitudines.
Ex Veteri.*

Dimisit corvum, qui egrediebatur, & non revertebatur. Gen. 8. 6. 7. Adhærebat cadaveribus. Sic facit luxuriosus: quia, dimissa arcè continentiae, & castitatis, adhæret cadaveribus, id est, delectationibus immundis. S. Bonavent. diat. fal. c. 9. de luxuria.

Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor &c. Num. 23. 28. Balach, qui Deus contrarius est, imponit Balaam in verticem montis Phogor, quod interpretatur *delectatio*. In verticem autem delectationis, & libidinis, imponit homines iste Balach, ut excludat eos à Deo: *excludens enim, & delectatio*, interpretatur *Balach*. Orig. hom. 17. hic.

Et ecce una mulier, fragmen mola de super jaciens. Illisit capiti Abimelech, & confregit cerebrum ejus: Judic. 9. 53. Abimelech iste, nimis appropinquans ad turrim, est

homo luxuriosus, in cautè appropinquans ad mulierem. Fragmen mola est tentatio; quae à muliere procedit, & miserum luxuriosum interfecit. S. Bonavent. diat. fal. c. 9. de luxuria.

Nunc ergo vade, & perverte Amalec, & demolire universa ejus &c. 1. Reg. 15. 3. S. Gregorius hic per regem Amalec luxuriam designat: hujus regnum omninò delere jubet DEUS, nihil vivum reservari; sed interficere etiam parvulos, etiam cogitationes &c. Pinna Ethol. 4.

Dominus, qui eripuit me de manu leonis, & de manu ursi &c. 1. Reg. 17. 37. Per leonem superbia; per ursum, qui mel sequitur, concupiscentia: per gigantem, qui quasi insuperabilis videbatur, avaritia significatur: quia avaritia quasi insuperabilis est. S. Bonavent. f. 3. D. 1. Quadr.

Cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum-mulus, cui insederat, pertransivit. 2. Reg. 18. 9. Absolon peccator est, mulus sensualitas est. Absolon mulus insidet, cum peccator in sensualitate delectatur. Casarius Absolon divitiæ sunt hujus Mundi; quer-